

Arrest

nr. 315 468 van 25 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Christophe DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat T. PARMENTIER loco advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 17 mei 2021, dient op 18 mei 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 8 juni 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster gehoord wordt op 27 juni 2024.

1.3. Op 19 maart 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 21 maart 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit, bent u geboren in Jowhar in het gelijknamige district van de provincie Middle Shabelle en behoort tot de Shiidle subclan van de minderheidsclan Jareer. U ging naar school tot de vierde klas, maar toen de burgeroorlog begon stopte u. U huwde in 1995 met [A.Y.C.]. Jullie hebben samen tien kinderen. Zij bevinden zich tot op heden bij uw man in Dhobley, Somalië.

U woonde tot in 2015 in Jowhar stad. Omdat uw man geen werk had en jullie financiële problemen hadden, verhuisden jullie vervolgens naar Bayhawo. Dit dorp lag immers aan jullie velden, waar jullie vanaf dan afhankelijk van waren voor jullie inkomen. Daar woonde u tot aan uw vertrek uit Somalië.

Uw problemen in Somalië startten toen uw zoon [I.A.Y.] een relatie kreeg met een meisje genaamd [F.] van de Abgalclan. U waarschuwde uw zoon niet met haar te huwen, aangezien het niet acceptabel zou zijn voor de clan gelet op de Somalische cultuur. Ze werden desondanks toch verliefd en vluchtten samen weg naar uw zus [H.] die in het district Balcad woonde. Ze woonden daar een tijdje en [F.] werd zwanger. Daarop besloten uw zoon en [F.] terug te keren naar het dorp om te bevallen.

Ondertussen probeerde uw man meermaals contact te leggen met de familie van [F.] om tot een overeenkomst te komen. Na drie pogingen besloot hij naar Dooble, aan de Somalische kant van de Keniaanse grens, te vluchten samen met enkele van uw kinderen. U bleef samen met [I.], [F.], uw jongste dochter [R.] en de tweeling achter in het dorp, want u wilde [F.] niet achterlaten.

Drie dagen nadat [F.] beviel van uw kleinkind, werd er op de deur geklopt. Uw zoon deed de deur open en werd meteen neergeschoten door de halfbroer van [F.]. Zij werd eveneens geraakt. Beiden overleden aan hun verwondingen. Nadien staken ze uw huis in brand.

U verbleef nadien gedurende drie dagen bij uw bureu. Vervolgens ging u naar Jowhar, waar u onderdook in de wijk Horseed. U ontving echter meteen terug bedreigingen dat ze u gingen vinden en u niet met rust gingen laten zolang u leefde. U dook vervolgens nog een maand onder in Jowhar door in verschillende huizen te verblijven. Uw zus besloot uiteindelijk, na advies van de omgeving, om de kinderen en het kleinkind, die op dat moment nog bij u waren, onder te brengen bij hun vader in Dooble. Omdat het voor u niet veilig was had u zelf echter geen andere optie dan het land te ontvluchten.

U verliet Somalië in april 2021. Een maand later kwam u aan in België, waar u op 18 mei 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door de familie van [F.].

Ter staving van uw verzoek legt u een medisch attest van uw besnijdenis neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal*

voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u de laatste jaren voor uw vertrek in het dorp Bayhawo in het district Jowhar van de provincie Middle Shabelle hebt verbleven.

Vooreerst legt u tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw verhuis van Jowhar stad naar Bayhawo. Zo stelde u bij de DVZ dat u na uw huwelijk in 1995 verhuisde naar het dorp (verklaring DVZ, punt 10). Op het CGVS stelt u dan weer dat u Jowhar pas in 2015 verliet (CGVS, p.11). Na confrontatie stelt u dat u drie kinderen had toen u verhuisde (CGVS, p.26). Uw 3e kind werd geboren in 2005 (verklaring DVZ, punt 16). Bovendien was dit een tweeling dus was er nergens een moment dat u drie kinderen had (ibid.). Deze rechtzetting voor uw tegenstrijdige verklaringen kan dan ook niet overtuigen en is wederom tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen. Uw inconsistente verklaringen in dit verband doen dan ook afbreuk aan uw bewering dat u tot aan uw vertrek uit Somalië in het district Jowhar woonde.

Deze conclusie wordt nog verder onderbouwd door uw beperkte kennis over de droogtes in uw regio. Zo stelt u dat er een droogte was in de jaren 90 en dat er dan nadien nog één was van 2011 tot 2013 (CGVS, p.17). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de droogte in 2011 in uw regio geenszins voortduurde tot in 2013 zoals u beweert (landeninformatie, stuk 5). Ook legt u beperkte verklaringen af over hoe u deze droogte heeft beleefd. U stelt louter dat het erg was en dat alles veranderde en dat het een moeilijke periode was (CGVS, p.17). Uiteindelijk komt u wel tot de conclusie dat er veel kinderen stierven en dat ze een dikke buik hadden (ibid.). Gelet op het feit dat deze droogte een erg grote impact had op het merendeel van de Somalische bevolking kunnen er van u echter doorleefdere en spontanere verklaringen verwacht worden. Immers zorgde

de droogte in 2011 ervoor dat ongeveer 3.7 miljoen inwoners in een hongersnood belandden en 260 000 Somaliërs kwamen om het leven (landeninformatie, stuk 6-9).

Daarnaast heeft u evenmin concrete kennis over de droogte van 2017. U stelt louter dat er een droogte was in de jaren 90 en ook van 2011 tot 2013 (CGVS, p.17). Vervolgens gevraagd of er nadien nogmaals droogtes voorkwamen, antwoordt u volledig naast de kwestie dat u gezwollen voeten kreeg (ibid.). Nogmaals gevraagd of er nog andere droogtes waren na 2013 antwoordt u vaag dat er wel nog droogtes waren, maar u kan niet zeggen wanneer (ibid.). Nadien stelt u dan weer dat er na de droogte van 2011 geen grote droogte meer was, maar eerder kleinere droogtes en niet meer zoals dan (CGVS, p.17-18). Nochtans blijkt uit de gegevens van het CGVS dat er in 2016-2017 een droogte hard toesloeg in grote delen van Somalië. De helft van de Somalische bevolking had in 2017 nood aan hulp om te overleven en er waren zo'n 330 000 ondervoede kinderen. Ook was er een voedselonzekeerheid in heel het land en was er in uw provincie Middle Shabelle waterschaarste die leidde tot een grote cholera-uitbraak. Tevens blijkt dat in maart 2016 en februari tot midden maart 2017 de rivier Shabelle volledig uitgedroogd was, wat al dertig jaar niet meer gebeurd was (landeninformatie, stuk 1-4). De vage kennis die u uiteindelijk na lang aandringen wel aanhaalt (zijnde dat de rivier ooit uitdroogde, dat er vee stierf en uw kinderen ziek werden) komt erg ingestudeerd over gelet op het feit dat u dit geenszins in de tijd kan situeren en het ook niet als een grote droogte bestempelt. Dit doet vervolgens nog verder afbreuk aan uw verklaringen over waar u de laatste jaren voor uw komst naar België verbleef.

Hetzelfde kan gesteld worden betreffende uw beperkte kennis over de overstromingen in uw regio. U stelt dat het regelmatig voorkwam dat de rivier overstroomde en dat jullie dan moesten weggaan of met een bootje de rivier dienden over te steken (CGVS, p.12-13). Vervolgens stelt u dan weer geheel tegenstrijdig dat jullie nooit moesten verhuizen en in feite nooit problemen kenden omwille van een overstroming (CGVS, p.13). Ook kan u deze overstromingen wederom niet situeren in de tijd (CGVS, p.12). Vervolgens begint u spontaan over een overstroming te vertellen en dat u toen op hogere grond zat en mensen van andere dorpen naar jullie toe kwamen (CGVS, p.18). Echter zouden uw velden toen niet overstromd zijn (ibid.). Uw verklaringen in dit verband zijn erg vaag en beperkt. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat er zich regelmatig overstromingen voordeden in uw regio die ook steeds een ernstige impact hadden op de lokale bevolking. Zo was er in 2013 een ernstige overstroming in Jowhar die de toenmalige president er zelf toe aanzette de stad te bezoeken om de schade op te meten (landeninformatie, stuk 12). Ook raakte een groot deel van de bevolking ontheemd door de overstroming en waren er een groot aantal wegen niet meer toegankelijk. Zo'n 66 000 mensen uit 33 dorpen in Jowhar district werden geaffecteerd door de overstroming (landeninformatie, stuk 10-11). In 2016, 2017, 2018, 2020 en 2021 waren er eveneens overstromingen met een grote impact op de lokale bevolking in Jowhar district (landeninformatie, stuk 13-18). Dat u dan toch niet uitgebreider en doorleefder kan vertellen over de overstromingen en de impact die deze op u en de bevolking van uw beweerde woonplaats had, zet de geloofwaardigheid van uw recente herkomst nog verder op de helling.

Tevens legt u onduidelijke verklaringen af over wie de macht had in uw regio. Zo stelt u eerst dat de overheid de macht had in uw dorp om er meteen bij te zeggen dat ze er in feite nooit waren en dat de gemaskerde mannen er meer macht hadden (CGVS, p.19). Vervolgens stelt u dan weer dat al Shabaab ook niet in uw dorp was, maar vooral rondom het dorp en soms kwamen ze 's nachts activiteiten uitvoeren (ibid.). Ook stelt u dat Jowhar nooit in handen is geweest van al Shabaab (CGVS, p.22). Nochtans blijkt uit de gegevens van het CGVS dat al Shabaab van 2009 tot 2012 de macht had in Jowhar (landeninformatie, stuk 19). In 2012 konden de Somalische troepen in samenwerking met AMISOM de macht in Jowhar terug in handen nemen (landeninformatie, stuk 20-21). Het is dan ook vreemd dat u niet weet sinds wanneer de overheid de controle heeft in Jowhar (CGVS, p.22). Uw gebrekkige kennis in dit verband onderstreept nog verder de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw recente verblijfplaatsen.

Vervolgens is het frappant dat u gevraagd naar recente incidenten in uw regio stelt dat er zich in Jowhar stad geen incidenten voordeden, maar dat het vooral op het platteland was (CGVS, p.22). Nochtans blijkt uit de database van ACLED dat al Shabaab regelmatig aanslagen uitvoert in Jowhar stad met behulp van IED's (landeninformatie, stuk 19). Vervolgens stelt u wel dat er regelmatig gevechten plaatsvonden tussen al Shabaab en AMSIOM, maar u kan daar verder niks concreets over vertellen, noch situeren wanneer er gevechten plaatsvonden (CGVS, p.23). Dit doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw recente herkomst.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent in het district Jowhar gelegen in de regio Middle Shabelle gewoond te hebben. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente verblijfplaats in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Bayhawa heeft verbleven, kan er evenmin

geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 27 juni 2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels bestonden over uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië (CGVS, p.26). U werd er bovendien ook op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie mededeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.10-11).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te

verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het door u neergelegde attest van uw besnijdenis werpt geen nieuw licht op bovenstaande verklaringen. Dit attest toont immers louter aan dat u bent besneden. U haalt evenmin een vrees aan betreffende deze besnijdenis.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS en van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij betoogt vooreerst dat geen rekening gehouden werd met haar specifiek profiel, namelijk met het feit dat zij niet verder kwam dan het vierde jaar van de basisschool, dat zij behoort tot een clan die in Somalië altijd sterk gediscrimineerd is, dat zij haar hele leven in een gevaarlijke en onveilige omgeving gewoond heeft, dat zij altijd huisvrouw geweest is en dat ze momenteel onder toezicht staat van een psycholoog. Zij meent dat zij wel degelijk een kwetsbaar profiel heeft, daar zij onderworpen is geweest aan besnijdenis, wat een ernstige vorm van psychologisch geweld betreft. Verwijzend naar een nota van Nansen, stelt zij dat dit profiel ook in aanmerking genomen moet worden bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas van het slachtoffer. Volgens haar kon, in het licht van haar profiel, niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid is.

Uit haar vele verklaringen en kennis blijkt volgens haar dat zij oorspronkelijk uit Somalië komt. Zij beschikt immers over informatie waarover alleen een Somaliër die zijn hele leven in Somalië heeft gewoond, kan beschikken. Zij herhaalt dat hierbij ook rekening gehouden moet worden met haar profiel en verwijt de commissaris-generaal geen rekening gehouden te hebben met persoonlijke en culturele factoren, wat de kwaliteit van de bestreden beslissing aantast.

Zij preciseert dat niet getwijfeld kan worden aan haar Somalische nationaliteit, nu zij verklaringen aflegde over clans, de typische Somalische taart en omdat zij op de hoogte is van de groepen die actief zijn in Somalië, waaronder AMISOM. Zij vervolgt dat zij daarnaast ook bekend was met bepaalde politieke concepten en zij ook andere plekken in Somalië kende.

Zij meent dat de beschrijving van haar dorp Bayhawo heel duidelijk was. Dat zij de naam van de rivier niet weet, betekent volgens haar niet dat zij die rivier niet kent. Zij vervolgt dat zij ook precieze redenen voor bepaalde conflicten kende, dat zij kon uitleggen dat zij niet moest verhuizen na de overstromingen, dat zij een aantal details kon geven over de stad Jawhar en dat zij op de hoogte was van de komst van de president.

De beoordeling, dat zij niet precies op de hoogte is van bepaalde overstromingen en droogtes na 2015, is volgens haar te hard. Omdat zij de stad heeft verlaten om vanaf 2015 naar een dorp te verhuizen, is het volgens haar normaal dat zij niet in detail op de hoogte is van de overstromingen of droogtes die de stad getroffen hebben. Voor wat betreft de tegenstrijdigheid over de datum waarop ze de stad heeft verlaten, wijst zij op de omstandigheden waarin de verhoren bij de DVZ gehouden worden. Zij benadrukt dat asielzoekers

op dat moment vaak nog geen advocaat ontmoet hebben en dat niet gecontroleerd kan worden hoe het verhoor is verlopen. Zij bevestigt dat haar verklaringen bij het CGVS correct zijn.

Zij verwijt de commissaris-generaal haar persoonlijke problemen niet te hebben onderzocht.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus meent zij dat volgens verschillende bronnen niet kan worden uitgesloten dat er in Somalië sprake is van een intern gewapend conflict. Het geweld gepleegd door Al-Shabaab wordt volgens haar ook als willekeurig beoordeeld. Zij wijst erop dat de commissaris-generaal geen informatie heeft overgelegd waaruit blijkt dat de algemene situatie is verbeterd. Zij is voorts de mening toegedaan dat het geweld in Somalië, ook in Middle Shabelle, van hoge intensiteit is. Het rapport over Mogadishu van maart 2023 bevestigt volgens haar dat het geweld ook in de hoofdstad hoog is. Bovendien stelt zij een doelwit bij uitstek te zijn, daar zij haar land enkele jaren geleden ontvlucht is en problemen gehad heeft met een gewapende terroristische groepering, die nog steeds sterk aanwezig is in het hele land. Verzoekster voert aan dat niets de commissaris-generaal vrijstelt van een analyse van het risico van een schending van artikel 3 van het EVRM of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer. Zij betoogt dat de mogelijkheid van een concrete terugkeer niet werd aangetoond. Op zijn minst moest volgens haar gemotiveerd worden over de mogelijkheid om zich opnieuw in Somalië of in Mogadishu te vestigen.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgend nieuw stuk:

- Psychologisch attest.

3.2. Op 30 april 2024 legt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij zij volgende nieuwe stukken voegt:

- Certificaat van geweldpleging d.d. 24.04.2024 + foto;
- Certificaat van nationaliteit d.d. 25.04.2024 + apostille.

3.3. Op 25 september 2024 legt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij zij volgend nieuw stuk voegt:

- COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden

met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoekster kan als volgt worden samengevat. Verzoekster verklaart haar herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door de familie van het meisje waar haar zoon een relatie mee had en een kind mee kreeg. In haar verzoekschrift voert verzoekster onder meer aan dat zij een kwetsbaar profiel heeft omdat zij onderworpen werd aan vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV).

4.3.2. Verzoekster heeft, ter ondersteuning van haar vluchtrelaas, een medisch attest d.d. 26 mei 2021 overgemaakt, waaruit blijkt dat zij vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) type III – zijnde een infibulatie – heeft ondergaan. In dit medisch attest wordt aangegeven dat de kleine schaamlippen en de clitoris besneden werden en dat de kleine schaamlippen werden dichtgenaaid (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1).

4.3.3. Zoals terecht aangehaald in het verzoekschrift is VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer “daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld” en “daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard”, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). Ook in de EUAA *Country Guidance Somalië* van augustus 2023 wordt aangegeven dat VGV een vervolgingsdaad uitmaakt. *In casu* kan de VGV, waarvan verzoekster het slachtoffer is, dus als vervolging worden gekwalificeerd.

4.3.4. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, bepaalt: *“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”*

Aangezien verzoekster aldus reeds het slachtoffer was van, wat kan worden gekwalificeerd als een daad van vervolging, dient te worden aangenomen dat deze omstandigheid een duidelijke aanwijzing vormt dat de vrees voor vervolging gegrond is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging zich niet opnieuw zal voordoen. In deze past het dan ook om de beschikbare landeninformatie, aangaande infibulatie en het risico op herinfibulatie, van naderbij te bestuderen.

4.3.5. In de EUAA *Country Guidance: Somalia* van augustus 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, doch enkel voor wat betreft een bespreking van de veiligheidssituatie in Somalië, wordt verder, onder meer, verwezen naar de volgende landeninformatie: *Denmark, DIS, Somalia: Female Genitale Mutilation (FGM)* van februari 2021 en *COI Query Somalia, “Forms and prevalence of repeated FGM/C”* van

21 april 2023. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat VGV bijna universeel doorheen geheel Somalië wordt uitgeoefend. Bijna alle vrouwen in Somalië hebben een vorm van VGV ondergaan en er zijn geen indicaties dat deze cijfers in dalende lijn zouden gaan. Integendeel werd in begin 2022 een stijging van de cijfers waargenomen. Uit een studie van 2020 blijkt dat 99% van alle Somalische vrouwen VGV hebben ondergaan, waarbij de meest voorkomende vorm de infibulatie is (64,2 %). Uit een bevraging blijkt dat slechts een zeer beperkt aantal Somaliërs zich verzetten tegen VGV en overwegen om hun dochter niet bloot te stellen aan deze praktijk. De jongere generatie Somaliërs uiten wel een voorkeur voor de Sunni vorm (die in principe de vorm kan aannemen van zowel type I, type II als type III besnijdenis, maar doorgaans geen volledige infibulatie inhoudt). In de beschikbare landeninformatie wordt aangegeven dat er geen onderscheid in prevalentie en het ondergane type van VGV is, naargelang de verschillende regio's in Somalië. Ook de sociaaleconomische levensomstandigheden en de clanaffiliatie hebben nagenoeg geen invloed op de prevalentiegraad.

Specifiek wat betreft infibulatie en het risico op re-infibulatie, blijkt dat vrouwen voorafgaand aan het huwelijk, een bevalling of om medische redenen een desinfibulatie ondergaan. Dit kan gebeuren door een gezondheidsmedewerker, dan wel door de echtgenoot van de vrouw zelf (waarbij dit laatste voornamelijk voorkomt in Zuid-Somalië). Een bron van de UNFPA (*United Nations Population Fund*) geeft aan dat re-infibulatie vaak voorkomend (*“very common”*) is in Somalië, waarbij dit gebruikelijk gebeurt na een bevalling. Re-infibulatie komt voor in alle delen van Somalië, waarbij er geen geografische verschillen zijn. De re-infibulatie gebeurt meestal door de vroedvrouw of indien deze weigert of niet over de vereiste kennis beschikt, door een traditionele besnijder. Een UNICEF-expert geeft aan dat de re-infibulatie herhaaldelijk wordt gedaan, meestal na de bevallingen van twee tot vier kinderen. Re-infibulatie kan ook voorkomen om andere redenen, bijvoorbeeld na seksueel geweld, een buitenhuwelijkse relatie of indien de eerste infibulatie niet naar wens gebeurde. Er is echter geen sprake van een systematische re-infibulatie na bevalling of echtscheiding in Somalië. Wat betreft de inspraak van een vrouw bij de beslissing over de re-infibulatie is er sprake van verschillende standpunten. Er wordt aangegeven dat vrouwen moeilijk kunnen ingaan tegen de aanwezige vroedvrouw of de (vrouwelijke) familieleden. Er zijn ook gevallen van vrouwen die een re-infibulatie ondergingen, niettegenstaande dat zij uitdrukkelijk aangaven dit niet te willen of die hierover voorafgaand niet geconsulteerd werden. Wanneer een vrouw geen re-infibulatie wilt ondergaan, maar wanneer haar echtgenoot of familie dit wel van haar verwacht, is het bijzonder moeilijk voor de vrouw om zich hiertegen te verzetten. Er zijn ook gevallen waarbij de vrouw 'vrijwillig' opteert voor een re-infibulatie, onder meer vanuit een wijdverspreid idee dat dit nodig is om de echtgenoot seksueel tevreden te houden en aldus te vermijden dat de echtgenoot een andere vrouw neemt, of nog omdat de vrouwen het oncomfortabel vinden om na een jarenlange gesloten labia plots een open litteken te hebben.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoekster om bij terugkeer naar Somalië opnieuw te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individueel onderzoek op, waarbij onder meer rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren, zoals de leeftijd, de familiale status, het type van de reeds ondergane VGV, de familiale houding ten overstaan van VGV, enzovoort (EUAA *“Country guidance: Somalië”*, augustus 2023, p. 124). Vervolging van personen die onder dit profiel vallen kan plaatsvinden omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep, dan wel om omwille van religieuze redenen.

4.3.6. Er staat *in casu* niet ter betwisting dat verzoekster de Somalische nationaliteit heeft en een infibulatie (VGV type III) heeft ondergaan. In haar verzoekschrift geeft zij aan dat dit een ernstige vorm van psychologisch geweld is, die maakt dat er rekening moet gehouden worden met haar kwetsbaar profiel. Hoewel de uiteenzetting in het verzoekschrift slechts summier is, kan de Raad niet voorbijgaan aan de vaststelling dat verzoekster een medisch attest, waaruit een type III VGV blijkt, reeds heeft neergelegd bij het CGVS. Verzoekster heeft dan ook voldaan aan de plicht om een inspanning te doen om de feitelijke elementen van haar zaak aan de commissaris-generaal kenbaar te maken en zij heeft dit met name onderbouwd met een medisch stuk. Tijdens het persoonlijk onderhoud is de *protection officer* hier slechts zeer beperkt op ingegaan. Verzoekster werd enkel gevraagd waarom zij een document van haar besnijdenis voorlegde, maar werd geenszins bevraagd over haar standpunten ten aanzien van besnijdenissen, noch over welke impact dit voor haar had/nog steeds heeft, noch of zij eventueel een desinfibulatie heeft ondergaan of nog wenst te laten uitvoeren. Hoewel dient te worden erkend dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud evenmin uit eigen initiatief verdere verklaringen aflegde omtrent haar VGV, wordt benadrukt dat uit de bijgevoegde landeninformatie blijkt dat VGV bij Somalische vrouwen een wijdverspreide traditie is en dat 98 % van de Somalische vrouwen een vorm van VGV zou hebben ondergaan. Rekening houdend met de zeer hoge prevalentiegraad van VGV in Somalië en de omstandigheid dat dergelijke praktijken dermate cultureel zijn ingeburgerd, kan het verzoekster niet ten kwade worden geduid dat zij – ondanks dat zij wel de nodige stukken inzake de door haar ondergane VGV had overgemaakt – niet op eigen initiatief verdere verklaringen hierover heeft afgelegd.

Niettegenstaande dat verzoekster de feitelijke elementen van haar ondergane VGV type III kenbaar heeft gemaakt aan de commissaris-generaal, bevindt er zich in het rechtsplegingsdossier geen informatie die toelaat te beoordelen wat de gevolgen zijn van deze door verzoekster kenbaar gemaakte elementen en of deze daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming. De bestreden beslissing gaat hier ook niet op in, alwaar enkel wordt gesteld dat *“Het door u neergelegde attest van uw besnijdenis werpt geen nieuw licht op bovenstaande verklaringen. Dit attest toont immers louter aan dat u bent besneden. U haalt evenmin een vrees aan betreffende deze besnijdenis”*. Het komt de commissaris-generaal dan ook toe om verzoekster te horen over haar infibulatie VGV type III, wat haar opvattingen hierover zijn, of zij eventueel een desinfibulatie wenst te laten uitvoeren daar zij in haar verzoekschrift uitdrukkelijk aanhaalt dat zij een slachtoffer van foltering is en indien ze een desinfibulatie wenst te ondergaan wat de impact hiervan op het risico op een herhaalde vervolging bij een terugkeer naar Somalië is. Vervolgens komt het aan de commissaris-generaal toe om verzoeksters verklaringen te beoordelen in het licht van de beschikbare landeninformatie, tezamen bekeken met de objectieve medische gegevens die in huidige zaak voorliggen, evenals de persoonlijke omstandigheden van verzoeksters zaak om na te gaan of er *in casu* goede redenen zijn om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw zal worden onderworpen aan de reeds ondergane daad van vervolging bij een terugkeer naar Somalië. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt verder dat een verzoekster zich niet kan beroepen op de Somalische overheid, de religieuze leiders, de clanauthoriteiten of ngo's voor bescherming.

4.3.7. Aangezien aldus uit het neergelegde medisch attest blijkt dat verzoekster het slachtoffer werd van VGV type III en uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat zij hieromtrent niet bevraagd werd en er onvoldoende informatie voorligt om de gevolgen van deze gebeurtenis op de eventuele risico's bij een terugkeer in kaart te brengen, dringt er *in casu* een nader onderzoek op naar de concrete omstandigheden van verzoekster en de impact op een eventuele vervolging bij een terugkeer naar Somalië.

4.4.. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

4.5. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 maart 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng oktober tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO